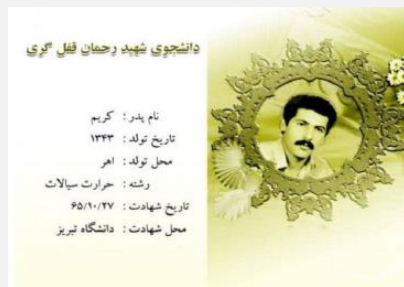

برگی از زندگی نامه شهید «رحمان قفل‌گری»

در آستانه سالروز گرامیداشت یاد و خاطره شهدای ۲۷ دی، برگگی از زندگی‌نامه و وصیت‌نامه دانشجویان شهید دانشگاه تبریز منتشر می‌شود.

در آستانه سالروز گرامیداشت یاد و خاطره شهدای ۲۷ دی، برگگی از زندگی نامه و وصیت نامه دانشجویان شهید دانشگاه تبریز منتشر می‌شود.

به گزارش ایکنای آذربایجان شرقی، در آستانه سالروز گرامیداشت یاد و خاطره شهدای ۲۷ دی دانشگاه تبریز، چکیده ای از زندگی نامه و وصیت نامه دانشجویان شهید دانشگاه منتشر می‌شود.

رحمان قفل‌گری به سال ۱۳۴۳ هجری شمسی در شهرستان اهر دیده به جهان گشود. تحصیلات مقدماتی را در زادگاه خود با موفقیت به پایان رساند. در آزمون سراسری دانشگاه‌ها از رشته «مکانیک-حرارت و سیالات» دانشگاه تبریز پذیرفته شد. وی از کودکی با اسلام و معارف دین آشنا بود و از نوجوانی که ۱۴ سال بیشتر نداشت، ندای امام راحل را لیبیک گفت و به صف انقلابیون پیوست. در اغلب تظاهرات و راهپیمایی‌ها همراه بزرگترها شرکت می‌کرد.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی، تلاش در سنگر مدرسه را مهم‌ترین وظیفه خود قرار داد و با علاقه مضاعف به مطالعه و تحصیل پرداخت. در دانشگاه نیز همراه فعالیت‌های سیاسی و آگاهی از اوضاع جامعه به خوبی درس می‌خواند. در سال ۱۳۶۵ که سپاه پاسداران با همکاری دانشکده فنی در کارگاه آن دانشکده تولید مهمات را شروع کرد، وی جزو دانشجویانی بود که با سپاه همکاری می‌کرد.

قلب پاک و اخلاص عمل و تلاش شبانه روزی بدون کوچکترین چشمداشتی نتیجه داد و او را به همراه تعدادی از هم‌زمانش در شب ۲۷ دی ماه سال ۶۵ به ضیافت الهی دعوت کرد. قسمتی از وصیت نامه شهید

«... از یاد خدا غافل نباشید و پیوسته با مردم و همسایه‌ها مهربان باشید. احترام به والدین را فراموش نکنید و نماز و روزه را در هیچ شرایطی ترک نکنید. مواظب باشید که ایادی شیطانی بر روی لباس‌ها و منزلگاه شما سرمایه‌گذاری می‌کنند؛ در مبارزه بزرگی هستی که باید با سلاح تقوا مقابله کنید. نکند که لذات و علایق دنیوی شما را فریب دهد، ایثار و روحیه شهادت طلبی را از شما سلب کند که عذاب بزرگی است...».

سرانجام شهید «رحمان قفل‌گری»، در ۲۷ دی سال ۶۵ بر اثر بمباران کارگاه از سوی هواپیماهای دشمن یعنی به همراه دیگر دانشجویان به مقام رفیع شهادت نائل آمد.

یادآوری می‌شود، ۲۷ دی سالگرد شهادت ۲۲ تن از دانشجویان دانشگاه تبریز بر اثر یورش وحشیانه رژیم بعثی به دانشکده فنی دانشگاه تبریز است. دانشجویانی که از درس و امتحان و موقعیت اجتماعی خود زده بودند تا بتوانند حداقل کاری را که از دستشان بر می‌آمد انجام دهند و با استفاده از تخصص‌های فنی و علمی خود نیاز جبهه را به نوبه خود برطرف سازند. پاک‌بازانی که همچون شمع سوختند تا بتوانند دین خود را به میهن اسلامی خود ادا کنند و به درجه رفیع شهادت نائل آمدند. شهیدانی که برای همیشه تاریخ نامشان بر تارک تاریخ دانشگاه خواهد درخشید. مدیریت کارگاه فنی دانشگاه تبریز در آن دوران برعهده جهاددانشگاهی آذربایجان شرقی بود.